

Kansan Raamattuseura

Tuija Pennanen ja

Pietarin katulapsityön lähettäjäpiiri

PL 48, 08101 LOHJA

puh. 0207 681 611

www.pietarinkatulapset.fi

lahettajaosasto@sana.fi (os. muutokset)

tuija.pennanen@sana.fi (työhön liittyvät)

Maaliskuu 2018

Hyvä lasten ystävä!

Kevättä kohti mennään ja on jo maaliskuun kirjeen aika. Aluksi päiväkeskuksen työntekijät kertovat helmikuun kuulumisia:

Keskuksemme lapsilla on ollut virussairauksia. Parannuttuaan heillä on ollut koulussa vaikeuksia poissaolon takia. Opettajat suhtautuvat lasten heikkoon koulumenestykseen kärsivällisesti. Kunhan lapsi tai nuori tulee kouluun ja käyttäytyy kunnolla, hän yleensä pääsee aineista läpi. Kouluaineissa järjestimme yksityisopetusta. Pienimmät lapset velvoitimme osallistumaan koulun iltapäiväryhmiin, joissa tehdään kotitehtäviä, sillä jokaisen lapsen kanssa emme millään ehdi tehdä läksyjä.

Laskiaisviikolla oli erilaisia tapahtumia, ja joka päivä paistettiin blinejä. Perinteiseen tapaan kävi paljon vieraita kiittämässä meitä ennen suuren paaston alkua. Laskiaiseen valmistauduimme huolella: ommeltiin pukuja, tehtiin tuohesta nukkeja ja opeteltiin laskiaislauluja ja -leikkejä Teatteristudio esitti täydelle katsomolle hauskan näytelmän, jossa esiintyivät kaikkein pienimmät lapset. Näyttelijät olivat hyvin hämillään, unohtivat vuorosanoja ja liikkeitä, mutta olivat täynnä intoa. Jo pelkkä näyttämöllä olo oli heille iso tapaus.

Blinijuhliin kutsuttiin myös vanhemmat ja ystävät. Erilaisia blinejä paistettiin monenlaisilla täytteillä. Soitettiin harmonikkaa, balalaikkaa ja viulua, laulettiin rekilauluja, ja pienimmille järjestettiin liikuntaleikkejä jumppasalissa. Pihalle rakennettiin lumilinna ja jäädytettiin liukumäki. Iloa riitti paitsi omille kasvateillemme myös naapuruston lapsille ja aikuisillekin.

Illalla kaikki lähtivät kaupungista Toksovoon viikonlopun viettoon. Sovintosunnuntaina olimme jumalanpalveluksessa Toksovon kauniissa kirkossa, jossa osallistuimme sovinnon seremoniaan. Sen jälkeen hiihrettiin, syötettiin lintuja, syötiin blinejä ja vietettiin laskiaista (kuvassa).

TUKIASUNTOLAN KUULUMISIA

Myös tukiasuntolassa laskiaisviikolla pojat paistoivat joka päivä päivystysvuorollaan blinejä iltateelle, ja sovintosunnuntaina kasvattajat ja pojat pyysivät toisiltaan ja Jumalalta anteeksi pahoja tekojaan ja laiminlyöntejään. Ystävänpäivänä pojat saivat kasvattajilta sydämenmuotoiset makeiset.

Juhlien lisäksi on arkikin, joka tuo paitsi iloa myös pettymyksiä. Kirill on ruvennut taas pinnaamaan tunneilta ja Vadim harjoittelusta. Kasvattajat ovat joutuneet tiukentamaan näiden pinnareiden valvontaa. Kirill ei tosin omasta mielestään pinnaa tunneilta. Hän haluaa päästä pedagogisen yliopiston valmistavalle kurssille ja kerää hakemukseen tarvittavia papereita silloin, kun pitäisi olla tunnilla.

21-vuotias Vitali

Vitali tuli asuntolaan viime kesänä. Hän asui aikaisemmin turvakodissamme ja sitten lastenkodissa. Kahdeksannen luokan jälkeen hän meni ammattikouluun ja valmistui lukkosepäksi ja muurariksi. Koska Vitali on orpo, hänelle osoitettiin asunto Leningradin alueelta Lensovetovskin kylästä. Hän ei halua asua siellä eikä maksa vuokraa asunnosta. Hän haki asuntoa Pietarista, mutta hänen hakemuksensa evättiin, koska hänellä on jo asunto.

Vitalilla on vaikea luonne ja mielenterveysongelmia. Asuntolaan muutettuaan hän käyttäytyi uhmakkaasti, ei suostunut tekemään päivystysvuoroaan ja ylipäätään toivoi, että ihmiset jättäisivät hänet rauhaan. Testattuaan kasvattajien kanttia ja tajuttuaan, etteivät he jätä häntä, Vitali sopeutui asuntolan sääntöihin.

Tukiasuntolan avulla Vitali pääsi ammattikouluun, jossa hän opiskelee hitsariksi. Ammatti kiinnostaa häntä, ja hän käy ainakin toistaiseksi mielellään koulua. Vitali valittiin värikkään ulkomuotonsa ansiosta opiskeluryhmänsä johtajaksi ja hän hoitaa hommaa tunnollisesti: ryhmässä ei kukaan pinnaa koulusta. Kuka 16-vuotias uskaltaisi uhmata tatuoitua korstoa, joka muistuttaa enemmän rosvoa kuin turvatonta orporoukkaa! Silti Vitali on hurjasta ulkonäöstään huolimatta vielä lapsi, joka janoaa huomiota ja rakkautta ympärillään olevilta.

Vitali on hyvän ruoan ystävä ja päivystä miehellään keittiössä, jossa ruokaa on aina saatavilla. Hän rakastaa blinejä paksun ja makean säilykemaidon kanssa ja paistaa niitä usein koko porukalle. Siihen menee vähintään tunti, eikä monella riitä kärsivällisyyttä, mutta Vitali ei piittaa ajankulusta, kun tiedossa on mieliherkkua.

Asuntola-aikana Vitali on muuttunut paljon. Hän on rauhoittunut ja auttaa kasvattajia korjaustöissä ja on opetellut vaihtamaan pistorasioita ja kytkimiä. Hän osaa tehdä ruokaa pojille ilman kasvattajien apua. Ainoastaan oman huoneen siivoaminen on edelleen vastenmielistä.

Vitali on alkanut käydä muiden poikien kanssa salilla ja treenaa siellä painia. Eniten hän kuitenkin rakastaa graffiteja. Taiteilijakavereidensa kanssa hän maalaa graffiteja autotallien seiniin, kiviäitöihin ja joskus paikallisjunan vaunuihin. Kasvattajien varoitukset kiinnijäämisestä ja sakoista kaikuivat kuuroille korville. Graffitit ovat hänestä maailman tärkein asia, ja hän aikoo harrastaa niitä loppuikänsä.

Silloisen turvakodin Larisa-johtaja kertoo Vitalista:

”Vitali tuli turvakotiin maaliskuussa 2008. Aluksi Vitalista tuntui, että hänet oli suljettu turvakotiin, ja hän oli kuin nurkkaan ajettu eläin. Hyvästä kohtelusta huolimatta Vitali oli usein aggressiivinen ja tottelematon. Tämä on ymmärrettävää, sillä lapsena koettu jättää syvät jäljet. Kun Vitali oli yksivuotias, isä kuoli. Äiti ei välittänyt pojasta, ja Vitali eli pitkään kadulla huonossa seurassa. Pojan oltua muutaman kuukauden turvakodissa äiti ilmoitti viranomaisille hylkäävänsä tämän, mikä oli kauhea isku pojalle. Vitali muuttui yhä aggressiivisemmaksi eikä pystynyt hallitsemaan tunteitaan, vaan räjähti pienimmästäkin syystä. Lääkäreiden mielestä Vitali tarvitsi psykiatrista hoitoa ja lääkitystä. Tämä oli mahdotonta toteuttaa turvakodissa. Vuonna 2010, kun Vitali täytti 14 vuotta, hänet siirrettiin Pietarissa sijaitsevaan lastenkotiin, jossa hän oli lääkärin ja sairaanhoitajan jatkuvassa tarkkailussa. Siirron jälkeen Vitali kävi usein turvakodissa, osallistui oppitunneille ja vietti aikaa muiden poikien kanssa.”

Muistetaan rukouksin Vitalia ja asuntolan muita poikia sekä myös päivä- ja perhekeskuksen lapsia.

Herra on kaikessa oikeamielinen, hän on uskollinen kaikissa teoissaan. Hän on lähellä sitä, joka huutaa häntä avuksi, sitä, joka vilpittömästi kääntyy hänen puoleensa. Psalmi 145:17-18

Siunausta maaliskuun päiviisi!

Taija Ruuska